

Sag T-107/02

GE Betz Inc.

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

»EF-varemærker — indsigelsessag — ældre figurmærke — ansøgning om EF-ordmærket BIOMATE — manglende fremlæggelse af beviser på behandlingsproget i indsigelsessagen — berettiget forventning — regel 16, 17 og 18 i forordning (EF) nr. 2868/95«

Rettens dom (Anden Afdeling) af 30. juni 2004 II - 1849

Sammendrag af dom

1. *EF-varemærker — klagesag — søgsmål for Fællesskabets retsinstanser — Harmoniseringskontorets proceduremæssige rolle — Harmoniseringskontorets adgang til at støtte sagsøgerens påstande, selv om kontoret er sagsøgt for Retten — funktionel uafhængighed for appelkamrene og deres medlemmer (Rettens procesreglement, art. 133, stk. 2)*

2. *EF-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — undladelse af at fremlægge oversættelsen af registreringsbeviset for det ældre varemærke — Harmoniseringskontorets forpligtelse til at informere indsigeren — foreligger ikke*
(Rådets forordning nr. 40/94, art. 42 og 43; Kommissionens forordning nr. 2868/95, art. 1, regel 18, stk. 2)
3. *EF-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — undladelse af at fremlægge oversættelsen af registreringsbeviset for det ældre varemærke — Indsigelsesafdelingens adgang til at afvise indsigelsen som ugrundet*
(Kommissionens forordning nr. 2868/95, art. 1, regel 17, stk. 2, og regel 20, stk. 3)
4. *EF-varemærker — bemærkninger fra tredjemand og indsigelse — behandling af indsigelsen — meddelelse fra indsigeren til Harmoniseringskontoret, der ikke er blevet besvaret — meddelelse, der ikke er egnet til at skabe en berettiget forventning hos indsigeren*
(Rådets forordning nr. 40/94, art. 42 og 43)

1. Under et søgsmål vedrørende EF-varemærker, der er indledt til prøvelse af en afgørelse fra et appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), er der intet til hinder for, at Harmoniseringskontoret tilslutter sig sagsøgerens påstand, eller endog nøjes med at overlade afgørelsen til Rettens skøn, samtidig med at alle de argumenter, som Harmoniseringskontoret finder relevante som led i kontorets opgave, som er at administrere lovgivningen vedrørende EF-varemærker, anføres til Rettens oplysning.

og/eller den kompetente afdelings funktioner, besidder appelkamrene og deres medlemmer en funktionel uafhængighed i udførelsen af deres opgaver. Harmoniseringskontoret kan således ikke give dem tjenestebefalinger.

Selv om appelkamrene faktisk udgør en integrerende del af Harmoniseringskontoret, og selv om der er kontinuitet mellem appelkammerets, undersøgerens

Under disse omstændigheder må det antages, at hvis Harmoniseringskontoret ikke har den nødvendige søgsmålskompetence til at anlægge sag til prøvelse af en afgørelse truffet af et appelkammer, er det omvendt ikke forpligtet til systematisk at forsvare enhver anfægtet afgørelse, der er truffet af et appelkammer eller til nødvendigvis at nedlægge påstand om frifindelse i forbindelse med ethvert søgsmål, der er rettet imod en sådan afgørelse.

Selv om det i procesreglementets artikel 133, stk. 2, er angivet, at Harmoniseringskontoret er sagsøgt for Retten, ændrer dette ikke de konsekvenser, der følger af systemet i forordning nr. 40/94 vedrørende appelkamrene. I henhold til denne angivelse er det i det højeste tilladt, at der træffes afgørelse om sagsomkostninger, i tilfælde af annulation eller ændring af den anfægtede afgørelse, uafhængigt af det standpunkt, Harmoniseringskontoret har indtaget for Retten.

hvorefter Harmoniseringskontoret giver indsigeren meddelelse om eventuelle mangler ved indsigelsen og opfordrer den pågældende til at afhjælpe disse, da indsigelsen ellers afvises.

(jf. præmis 70)

(jf. præmis 32-36)

2. I forbindelse med en indsigelsessag, der er rejst mod registreringen af et EF-varemærke i medfør af artikel 42 ff. i forordning nr. 40/94, udgør retsfor-skrifterne om beviser, samt oversættelse heraf til det anvendte sprog i indsigelsessagen, indsigelsens materielle betingelser. Indsigelsesafdelingen er derfor ikke forpligtet til at give indsigeren meddelelse om den mangel, der består i, at indsigeren ikke har fremlagt en oversættelse af registreringsbeviserne for de ældre varemærker, da en manglende indgivelse af denne oversættelse ikke er i strid med nogen bestemmelse i forordning nr. 40/94 eller i forordning nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser hertil, der omhandles i sidstnævnte forordnings regel 18, stk. 2,

3. Regel 17, stk. 2, i forordning nr. 2868/95 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 40/94 om EF-varemærker, hvorefter beviserne til støtte for indsigelsen skal indgives på indsigelsessagens behandlingssprog eller være vedlagt en oversættelse til det pågældende sprog, er berettiget af hensyn til overholdelsen af kontradiktionsprincippet og princippet om ligestilling af parterne i inter partes-procedurer. Selv om indsigeren ikke har nogen forpligtelse til at indgive en fuldstændig oversættelse af registreringsbeviserne for ældre varemærker, betyder dette ikke, at Indsigelsesafdelingen har en forpligtelse over for denne til under realitetsbehandlingen af indsigelsen at tage hensyn til registreringsbeviser, der er indgivet på et andet sprog end det, der anvendes under indsigelsessagen. I mangel af en oversættelse af registreringsbeviserne til behandlingssproget kan Indsigelsesafdelingen lovligt afvise ind-

sigelsen som ugrundet, medmindre den kan træffe afgørelse herom på grundlag af de beviser, som den eventuelt allerede har til rådighed, således som det følger af regel 20, stk. 3, i forordning nr. 2868/95.

(jf. præmis 72)

4. I forbindelse med en indsigelsessag, der er rejst mod registreringen af et EF-varemærke i medfør af artikel 42 ff. i forordning nr. 40/94, kan en meddelelse, som stammer fra indsigeren selv, og som opfordrer Indsigelsesafdelingen til at gøre indsigeren opmærksom på det, hvis

afdelingen har behov for yderligere oplysninger, og som ikke er blevet besvaret, ikke ligestilles med en adfærd fra Fællesskabets institutioner — i det konkrete tilfælde Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — der kan skabe begrundede forhåbninger hos indsigeren. Man kan således ikke støtte en berettiget forventning på en ensidig handling fra den part, der herved berettiges. Dette ville desuden pålægge Indsigelsesafdelingen en forpligtelse til at yde bistand til indsigeren, hvilket er uforeneligt med denne ordning.

(jf. præmis 87)